

UOHSX004M4XJ

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R208/2012/VZ-20310/2012/310/DBa

Brno 29.10.2012

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 1. 8. 2012 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 2. 8. 2012) podaném navrhovatelem –

- společností **RPIC-ViP s.r.o.**, IČ 25826051, se sídlem Výstavní 2224/8, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 19. 10. 2009 Mgr. Petrem Burzanovským, advokátem se sídlem V Parku 2323/14, 148 00 Praha 4,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-9428/2012/540/ZČa ze dne 16. 7. 2012, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ostravě**, IČ 72496991, se sídlem 30. dubna 3130/2c, 702 00 Ostrava 2,

učiněných při zadávání nadlimitní veřejné zakázky „**Výběr dodavatele služeb na realizaci projektu: Start**“ zadávané dle ustanovení § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v otevřeném zadávacím řízení, a jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 10. 7. 2009 pod ev. č. 60033584 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11. 7. 2009 pod ev. č. 2009/S 131-191543, a jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- společnost **COFET, a.s.**, IČ 60916621, se sídlem Vyšehradská 320/49, 128 00 Praha 2, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 13. 3. 2009 JUDr. Petrem Fialou, advokátem se sídlem Mezníkova 273/13, 616 00 Brno - Žabovřesky,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-9428/2012/540/ZČa ze dne 16. 7. 2012

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 20. 10. 2009 návrh navrhovatele – společnosti RPIC-ViP s.r.o., IČ 25826051, se sídlem Výstavní 2224/8, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele – Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ostravě, IČ 72496991, se sídlem 30. dubna 3130/2c, 702 00 Ostrava 2 (dále jen „**zadavatel**“), učiněných v nadlimitní veřejné zakázce „Výběr dodavatele služeb na realizaci projektu: Start“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 10. 7. 2009 pod ev. č. 60033584 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11. 7. 2009 pod ev. č. 2009/S 131-191543.
2. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-14728/2009/540/VKu ze dne 12. 11. 2009. Usnesením č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-14736/2009/540/VKu z téhož dne stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu, v níž mohli navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Zadavateli byla usnesením dále stanovena lhůta k podání informace o dalších úkonech, které provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení.
3. Dne 16. 11. 2009 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-14745/2009/540/VKu, kterým zamítl návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření, jímž by měl být zadavateli uložen zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení. Navrhovatel podal proti tomuto

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona.

rozhodnutí dne 3. 12. 2009 rozklad. Předseda Úřadu rozhodnutím č. j. ÚOHS-R171/2009/VZ-2014/2010/310/JSI ze dne 11. 2. 2010 podaný rozklad zamítl a rozhodnutí potvrdil.

4. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-15814/2009/540/VKu ze dne 18. 1. 2010 Úřad správní řízení podle § 118 zákona zastavil, neboť v postupu zadavatele neshledal porušení zákona. Navrhovatel podal proti tomuto rozhodnutí dne 2. 2. 2010 rozklad. Předseda Úřadu rozhodnutím č. j. ÚOHS-R12/2010/VZ-9020/2010/310/PMo ze dne 21. 6. 2010 podaný rozklad zamítl a rozhodnutí potvrdil.

II. Řízení před Krajským soudem v Brně

5. Dne 6. 8. 2010 podal navrhovatel správní žalobu u Krajského soudu v Brně, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R12/2010/VZ-9020/2010/310/PMo ze dne 21. 6. 2010 a jemu předcházejícího rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-15814/2009/540/VKu ze dne 18. 1. 2010. Rovněž se navrhovatel domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R171/2009/VZ-2014/2010/310/JSI ze dne 11. 2. 2010, kterým byl zamítnut rozklad a potvrzeno předchozí prvostupňové rozhodnutí č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-14745/2009/540/VKu ze dne 16. 11. 2009 o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření.
6. Rozsudkem Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 50/2010-104 ze dne 6. 11. 2011 (dále jen „**rozsudek soudu**“) bylo rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R12/2010/VZ-9020/2010/310/PMo ze dne 21. 6. 2010 zrušeno a věc vrácena Úřadu k dalšímu řízení. V části v níž se navrhovatel domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R171/2009/VZ-2014/2010/310/JSI ze dne 11. 2. 2010 byla žaloba odmítnuta.
7. S přihlédnutím k právnímu názoru vysloveného v rozsudku soudu bylo rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R12/2010/VZ-1195/2012/310/HBa ze dne 26. 1. 2012 zrušeno rozhodnutí č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-15814/2009/540/VKu ze dne 18. 1. 2010 a věc byla vrácena Úřadu k novému projednání.
8. Dopisem č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-6058/2012/540/ZČa ze dne 29. 3. 2012 Úřad oznámil účastníkům řízení pokračování správního řízení a zároveň jim usnesením č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-6059/2012/540/ZČa z téhož dne stanovil lhůtu, v níž mohli navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

III. Napadené usnesení

9. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 16. 7. 2012 usnesení č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-9428/2012/540/ZČa (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým správní řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), zastavil, neboť žádost se stala zjevně bezpředmětnou.
10. V odůvodnění napadeného usnesení Úřad nejprve odkázal na § 118 zákona a na § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Dále Úřad uvedl, že správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele bylo zahájeno dne 20. 10. 2009 na základě návrhu navrhovatele, ve kterém se navrhovatel domáhal, aby Úřad zrušil rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení ze dne

22. 9. 2009, rozhodnutí o námitkách navrhovatele ze dne 9. 10. 2009 a uložil zadavateli zařadit nabídku navrhovatele zpět do zadávacího řízení.

11. Úřad dále v odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel uzavřel dne 14. 1. 2010 s vybraným uchazečem – společností COFET, a.s., IČ 60916621, se sídlem Vyšehradská 320/49, 128 00 Praha 2 (dále jen „**vybraný uchazeč**“), smlouvu o dílo na realizaci předmětné veřejné zakázky (dále jen „**smlouva**“). Vzhledem k této skutečnosti se stal návrh navrhovatele ze dne 19. 10. 2009 na přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání šetřené veřejné zakázky zjevně bezpředmětný, a nastala tedy skutečnost, která je důvodem pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

IV. Námitky rozkladu

12. Proti napadenému usnesení obdržel Úřad v zákonné lhůtě dne 2. 8. 2012 rozklad navrhovatele. V rozkladu navrhovatel uvádí, že má za to, že na šetřený případ nelze aplikovat ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „**NSS**“) č. j. 5 As 62/2009-68 ze dne 14. 10. 2010 navrhovatel podotýká, že nedošlo ke změně skutkových nebo právních okolností, neboť již v rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-15814/2009/540/VKu ze dne 18. 1. 2010 je konstatováno, že dne 14. 1. 2010 obdržel Úřad sdělení zadavatele, že téhož dne uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu. Je tak dle navrhovatele zcela zřejmé, že skutkový či právní stav se od doby rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-15814/2009/540/VKu ze dne 18. 1. 2010 žádným způsobem nezměnil, neboť Úřad věděl, že s vybraným uchazečem byla uzavřena smlouva a i přes tuto skutečnost zastavil řízení podle ustanovení § 118 zákona. Uvedená argumentace Úřadu „zjevnou bezpředmětností“ je tedy zcela chybná, neboť od doby vydání uvedeného rozhodnutí nedošlo k žádné změně skutkové či právní, pouze Krajský soud v Brně ve svém rozsudku konstatoval nezákonnost uvedeného rozhodnutí.
13. Navrhovatel dále z ustanovení § 118 zákona dovozuje, že primárním účelem řízení o přezkoumání úkonů zadavatele je uložení nápravného opatření, ovšem sekundárním účelem je deklarace spáchání správního deliktu podle ustanovení § 120 zákona. Z ustanovení § 118 zákona podle navrhovatele vyplývá, že pro uložení nápravného opatření musí být splněny kumulativně následující podmínky: musí být zjištěno, že zadavatel nedodržel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky (porušení povinnosti), a musí být splněno, že porušení povinnosti podstatně ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Pro uložení nápravného opatření musí být splněna i třetí podmínka, a sice že zadavatel dosud neukončil zadávací řízení uzavřením smlouvy. V případě absence splnění této podmínky nelze nápravné opatření uložit, avšak jsou-li splněny předchozí dvě podmínky, je naplněna skutková podstata zadavatelova deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. S ohledem na to, že v daném případě zadavatel dne 14. 1. 2010 uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu, nedošlo ke splnění jedné ze tří kumulativních podmínek ve smyslu § 118 zákona. V tomto případě měl Úřad přes nemožnost uložení nápravného opatření zahájit správní řízení pro naplnění skutkové podstaty zadavatelova deliktu ve smyslu § 120 zákona. Navrhovatel proto konstatuje, že postup Úřadu byl v tomto ohledu postupem vadným, neboť měl dále rozhodnout o tom, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 zákona.

14. Dle navrhovatele je zřejmé i z rozsudku soudu, že zadavatel nedodržel postup stanovený zákonem a v důsledku toho došlo k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Tento případ tedy spadá pod ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona, neboť zadavatel již s vybraným uchazečem uzavřel smlouvu. S ohledem na výše uvedené tak měl Úřad konstatovat spáchání správního deliktu ve smyslu ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona a z tohoto titulu by tedy nebylo možné předmětné správní řízení zastavit ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu pro zjevnou bezpředmětnost žádosti.
15. Navrhovatel rovněž poukazuje na skutečnost, že v souladu s § 115 zákona složil při podání návrhu kauci ve výši 389 000,- Kč (doklad o složení kauce byl přílohou podání navrhovatele ze dne 19. 10. 2009). Má za to, že napadené usnesení trpí vadou, jelikož Úřad nerozhodl o tom, jakým způsobem bude uvedená kauce navrhovateli vrácena. S ohledem na to, že nedošlo k postupu podle § 118 odst. 4 písm. a) zákona, resp. Úřad rozhodl jinak, mělo být součástí napadeného usnesení rovněž rozhodnutí o vrácení kauce ve smyslu § 115 odst. 2 zákona.
16. Navrhovatel proto s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby předseda Úřadu zrušil napadené usnesení a věc vrátil Úřadu zpět k dalšímu řízení a rozhodnutí ve věci.

V. Řízení o rozkladu

17. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
18. K podanému rozkladu se dne 17. 8. 2012 vyjádřil zadavatel, který uvádí, že pokud navrhovatel ve věci zjevné bezpředmětnosti podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu odkazuje na rozsudek NSS č. j. 5 As 62/2009-68 ze dne 14. 10. 2010, pak z tohoto rozsudku vyplývá, že změna skutkových nebo právních okolností musí nastat oproti době podání žádosti (návrhu). V tomto případě v době podání návrhu nebyla uzavřena smlouva mezi vybraným uchazečem a zadavatelem. Smlouva byla v souladu se zákonem uzavřena až později, a tím došlo ke skutkové změně. Zadavatel se i nadále domnívá, že jeho postup v zadávacím řízení byl v souladu se zákonem, což bylo i Úřadem potvrzeno, nicméně Krajským soudem v Brně vráceno Úřadu k dalšímu řízení.
19. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
20. Úřad tím, že svým usnesením č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-9428/2012/540/ZČa ze dne 16. 7. 2012 zastavil předmětné správní řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť žádost se stala zjevně bezpředmětnou, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, na základě kterých jsem rozhodl potvrdit rozkladem napadené usnesení a navrhovatelem podaný rozklad zamítnout.

VI. K námitkám rozkladu

21. S námitkou navrhovatele, že na šetřený případ nelze s odkazem na rozsudek NSS č. j. 5 As 62/2009-68 ze dne 14. 10. 2010 aplikovat ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, jsem se neztotožnil. NSS v tomto rozsudku uvádí, že „výraz „žádost se stala zjevně bezpředmětnou“ znamená, že toto ustanovení dopadá pouze na případy, kdy v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně skutkových nebo právních okolností, že žádost, která v době jejího podání nebyla bezpředmětná, se bezpředmětnou stane.“
22. V šetřeném případě bylo správní řízení zahájeno dne 20. 10. 2009 na základě návrhu navrhovatele, kterým se domáhal zrušení rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení ze dne 22. 9. 2009, rozhodnutí o námitkách navrhovatele ze dne 9. 10. 2009 a uložení zadavateli zařadit nabídku navrhovatele zpět do zadávacího řízení. V době podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, který Úřad obdržel dne 20. 10. 2009, nebyla uzavřena smlouva mezi vybraným uchazečem a zadavatelem, tudíž žádost (návrh) v době jejího podání nebyla bezpředmětná (bylo jí možné vyhovět). Smlouva byla uzavřena dne 14. 1. 2010, tudíž v průběhu řízení o žádosti došlo k takové skutkové změně okolností, která způsobila, že již nelze vyhovět žádosti navrhovatele. Nelze totiž zrušit rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, rozhodnutí o námitkách navrhovatele a uložit zadavateli, aby zařadil nabídku navrhovatele zpět do zadávacího řízení, když už bylo zadávací řízení ukončeno uzavřením smlouvy. Žádost, která v době jejího podání nebyla bezpředmětná, se tedy uzavřením smlouvy bezpředmětnou stala. Bepředmětnost žádosti je nutné posuzovat od doby podání žádosti (návrhu), nikoliv od doby vydání rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-15814/2009/540/VKu ze dne 18. 1. 2010, jak uvádí navrhovatel v rozkladu. Z uvedeného důvodu není relevantní, že od doby vydání rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-15814/2009/540/VKu ze dne 18. 1. 2010 nedošlo k žádné relevantní změně skutkové či právní.
23. Navrhovatel dále v rozkladu tvrdí, že postup Úřadu byl vadný, neboť Úřad měl rozhodnout o tom, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 zákona. K tomuto uvádím, že z § 113 odst. 1 zákona je zřejmé, že na písemný návrh stěžovatele lze zahájit a vést pouze řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Řízení o uložení sankce je odlišným typem správního řízení (čemuž svědčí i úprava obsažená v § 158 odst. 1 a 2 zákona), které je podle § 121 odst. 4 zákona oprávněn zahájit a vést pouze Úřad, a to z moci úřední. Návrhem se lze totiž domáhat pouze uložení nápravného opatření, neboť návrh musí být podán do doby uzavření smlouvy (což vyplývá z ustanovení § 110 odst. 3 zákona ve spojení s ustanovením § 111 odst. 5 zákona a ustanovením § 113 odst. 2 a 3 zákona). Z uvedeného tedy vyplývá, že rozhodnout o tom, zda se zadavatel dopustil správního deliktu, může Úřad pouze ve správním řízení zahájeném z moci úřední, a nikoliv v řízení zahájeném na návrh navrhovatele.
24. S ohledem na závěry obsažené v rozsudku soudu a závěry obsažené v rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R12/2010/VZ-1195/2012/310/HBa ze dne 26. 1. 2012 Úřad opětovně přezkoumal postup zadavatele v šetřené veřejné zakázce a na základě zjištěných skutečností získal pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem. Z tohoto důvodu zahájil dne 14. 8. 2012 správní řízení z moci úřední vedené pod sp. zn. S425/2012. V rámci tohoto správního řízení bude Úřad posuzovat, zda se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.

25. S ohledem na výše uvedené tedy nelze přisvědčit námitce navrhovatele, že Úřad měl konstatovat správní delikt ve smyslu ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona a z tohoto titulu tedy nebylo možné konstatovat zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu pro zjevnou bezpředmětnost žádosti. Zdůrazňuji, že správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájené na návrh navrhovatele, který Úřad obdržel dne 20. 10. 2009, muselo být zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť žádost se stala zjevně bezpředmětnou v důsledku toho, že byla uzavřena smlouva a návrhu tedy již nebylo možné vyhovět. Rozhodovat o tom, zda se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, bude Úřad ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 14. 8. 2012 pod sp. zn. S425/2012. Úřad tedy postupoval v podstatě analogicky podle ustanovení § 114 odst. 3 zákona, neboť zastavil správní řízení na návrh a následně zahájil správní řízení z moci úřední, neboť získal důvodné podezření, že došlo k porušení zákona.
26. K námitce navrhovatele, že napadené usnesení trpí vadou, jelikož jeho součástí mělo být rozhodnutí o vrácení kauce ve smyslu § 115 odst. 2 zákona, uvádím, že podle § 115 odst. 2 zákona je kauce příjmem státního rozpočtu, jestliže Úřad řízení zahájené na návrh pravomocným rozhodnutím zastaví podle § 118 zákona, jinak Úřad kauci spolu s úroky vrátí navrhovateli do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí. Uvedené ustanovení zákona nedává Úřadu žádnou možnost správního uvážení, zda kauci vrátí, či nikoli. Z tohoto důvodu není nutné rozhodovat o vrácení či nevrácení kauce. Kauce bude navrhovateli vrácena automaticky do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí v případě, že bude správní řízení ukončeno jinak než pravomocným zastavením podle § 118 zákona. V šetřené věci navrhovatel podal proti napadenému usnesení rozklad. Nedošlo tedy k nabytí právní moci napadeného usnesení a Úřad nemohl vrátit kauci spolu s úroky navrhovateli.

VII. Závěr

27. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
28. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ostravě, 30. dubna 3130/2c, 702 00 Ostrava 2
2. Mgr. Petr Burzanovský, advokát, V Parku 2323/14, 148 00 Praha 4
3. JUDr. Petr Fiala, advokát, Mezníkova 273/13, 616 00 Brno

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy